

„ANCHETA R.E.” - deschisă tuturor colaboratorilor și cititorilor noștri

Speranțe, gânduri, perspective pentru 2005

Artistul plastic EGON MARC LÖWITH (Cluj-Napoca)

Deschiderea galeriei din cadrul Institutului de Iudaistică al Universității „Babeș Bolyai“

realizare foarte importantă pentru mine este deschiderea galeriei din cadrul Institutului de Iudaistică al Universității „Babeș Bolyai“. De asemenea, mă bucur foarte mult că, de când este președintele comunității, un om atât de deschis, un matematician minunat ca domnul Goldner, am sprijinul celor din comunitatea evreiască.

Seria de grafică cromatizată, cu tematica Holocaustului (mai precis, 34 de asemenea lucrări), este azi la Muzeul Memorial din Dachau. După ce peste doi ani au stat în Ungaria, aceste lucrări au fost, în fine, achiziționate de cei din Germania... Despre inaugurarea acestei galerii, deși o aștept de suficientă vreme, nu am auzit, însă, vreo veste. Desigur foarte multe dintre lucrările mele sunt la Muzeul din Cluj-Napoca. Din păcate, marea lor majoritate stau la subsol... Alte multe lucrări sunt la București. Consider că este o datorie morală să îmi fac cunoscut aceste lucrări, care vorbesc despre o istorie și despre o tragedie, ce trebuie evocate.

Cel mai important pentru mine, în acest moment, este că lucrez. Neîntrerupt. Deși problemele de sănătate există, deși am trecut prin mai multe crize cardiace, continui să am relații cu cei din jurul meu, să răspund dorințelor de a-mi cunoaște creațiile. Nu este întotdeauna foarte ușor, mai ales atunci când ai o singură cameră și aceea plină de lucrări. Am acordat numeroase interviuri despre Holocaust, despre această experiență. O

lucrări au fost, în fine, achiziționate de cei din Germania... Despre inaugurarea acestei galerii, deși o aștept de suficientă vreme, nu am auzit, însă, vreo veste. Desigur foarte multe dintre lucrările mele sunt la Muzeul din Cluj-Napoca. Din păcate, marea lor majoritate stau la subsol... Alte multe lucrări sunt la București. Consider că este o datorie morală să îmi fac cunoscut aceste lucrări, care vorbesc despre o istorie și despre o tragedie, ce trebuie evocate.

HARY VIGDAR, președintele Comunității Evreilor din Bacău

Vrem ca membrii noștri să se simtă ca într-o familie

Ca și până acum, în centrul activității noastre vor sta oamenii - membrii mai tineri și mai puțin tineri ai comunității. Dorința noastră este ca ei să se simtă ca într-o familie, să vadă că ne gândim la ei și-i ajutam. Astfel, unul dintre proiectele noastre este organizarea de către membrii generației de mijloc (și cu sprijinul material al Bucureștilui, respectiv, al consilierului Paul Schwartz) a unei excursii în grup fie la București, fie la Slănic Moldova, la care-i invităm să participe pe toți doritorii, indiferent de vârstă. Asistența acordată bătrânilor și nevoiașilor va rămâne în continuare în atenția noastră. Dar nu este vorba numai de cea medicală sau socială, ci și de a le oferi prilejul de a se bucura, de a vedea că nu sunt singuri. Astfel, lunar, câțiva dintre noi se duc în vizită la câte o familie de vârstnici, la o mică suțică, la un ceai sau la sărbătorirea zilei lor de naștere. De curând, am sărbătorit aniversarea a două doamne, dintre care una, Aranka Havas, a împlinit... 93 de ani. Corul nostru de copii își pregătește în continuare spectacolele pentru sărbători. Clubul nostru este, de asemenea, un loc de întâlnire, de dezbateri, de audiere a unor conferințe - pregătite de generația de mijloc -, dar și un prilej de „confruntări” la o partidă de table sau de șah.

Nu pot să nu amintesc Seminarul despre Holocaust al O.T.E.R., desfășurat la sfârșitul lunii trecute, la organizarea căruia am luat și noi parte. Cu această ocazie, ne-am bucurat că ne-a onorat cu prezența E.S. Rodica Radian Gordon, ambasadorul Statului Israel în România.

VIVIANE PRAGER

Cum anul începea cândva la 1 Nisan, este poate un moment potrivit pentru bilanțuri și planuri. Poate măcar pentru niște planuri parțiale pentru următoarele șase luni. Dar nu ne facem oare planuri și bilanțuri în fiecare zi, invocând sprijinul divin pentru împlinirea celor dintâi și îngăduința pentru lipsurile celor din urmă? Ce cerem de la Dumnezeu în fiecare zi? Păi, să trăim, cu toți ai noștri, în sănătate și în pace. Să fim fericiți, de relele din noi și din afara noastră. Cam asta îmi doresc în fiecare an, oricând ar începe, și în fiecare zi.

Pasiunea nu va dispărea niciodată

Profesional vorbind, îmi doresc să muncesc. Profesorul Haim Riemer obișnuia să spună, când mă plângeam că am prea mult de lucru: „Să fim bucușori că avem ce munci!”. Îl dau dreptate și, în sine, mi-a dat dreptate încă de atunci. Totuși, savanții spun că

Conf. univ. ALEXANDRU FLORIAN

Toleranță civică și fapte din partea statului

Prin conținut și recomandări, Raportul Comisiei Wiesel a încheiat, o dată cu 2004, o etapă importantă în controversata atitudine a statului român față de exterminarea evreilor din România în timpul celui de-al doilea război mondial. Recunoașterea Holocaustului din România, recunoașterea responsabilităților statului român pentru Holocaust de către președinție și guvern au dus la afirmarea voinței politice favorizante pentru construirea de evenimente culturale, istorice și de rememorare care se înscriu în paradigma „a nu uita pentru a nu repeta”.

În lăta de creșcă 2005 are auspicii bune pentru ca societatea civilă și mentalul colectiv să se deschidă spre acele practici, tipuri de un comportament civic nediscriminatoriu și care să reacționeze la antisemitism, rasism etc. În acest context, mi-am propus să susțin sau să particip la proiecte orientate spre cunoașterea Holocaustului din România, editarea unui manual al Holocaustului pentru învățământul liceal, finalizarea unor demersuri legislative care împiedică negaționismul și cultul persoanelor care au comis crime de război sau impotriva umanității. „Toleranță civică și fapte din partea statului” - iată orizontul meu de perspectivă pentru acest an. Cred că statul român are cel puțin două obligații pe care ar trebui să le onoreze în condițiile acceptării României în „Task Force” și ale aprobării Raportului Comisiei Wiesel: 1) promulgarea Ordonanței de Urgență nr. 31/2002 ca lege; 2) elaborarea unei perspective educaționale coerente despre Holocaust pe două niveluri, universitar și liceal.

De asemenea, organizarea unui Centru de Dezvoltare asupra Holocaustului, multifuncțional, ar reuși să susțină dezvoltarea studiilor aprofundate în domeniu și, mult mai important, prin funcțiunile publice educative, ar contribui la diminuarea prejudecăților care alimentează antisemitismul și ar apropia oamenii de o istorie mult timp ocultată. Îmi dau seama că sunt proiecte dure. Ele nu pot fi realizate de unul singur, ci numai prin colaborare. Din fericire, există astăzi destule ONG-uri interesate de astfel de teme și cred că printr-o comunicare reală putem crea o opinie comună care să reprezinte un vector de favorizare, construcție și chiar finalizare a acestor proiecte.

În plan profesional, preocuparea cu muză este de a inventa instrumentele comunicării dintre profesor și studenți, care să-i incite pe tineri în adoptarea unui comportament orientat mai puțin spre pragmatismul cotidian și mai mult spre cunoașterea critică a societății actuale.

va trebui să ne dezvățăm de muncă. Civilizația umană progresează atât de rapid încât, nu peste multă vreme, calculatoarele și roboții vor face tot ce este de făcut și munca va trebui dezinventată - „the disinvention of work”. Singura problemă ar fi să nu distrugem civilizația până atunci. Oricum, nu îmi treaba mea, fiindcă munca mea e 99% pasiune și pasiunea, sper, nu va dispărea din lume niciodată. Am un trecut, s-a publicat în Statele Unite primul roman românesc tradus de mine în engleză. În curând, la Editura Antet, va apărea un album Samuel Mutzner sub semnătura Rodicăi Marian. Este un album bilingv, la care versiunea engleză are o parte și pe care-l recomand cu căldură.

În rest, traducere de fiecare zi, inclusiv o colaborare cu un interesant site american. În viitor, firește, alte traduceri din alți autori și, poate, cândva, o traducere a propriilor mele gânduri în literă scrisă.

Președinte interimar al F.C.E.R., av. IULIAN SORIN, secretar general

În structura personalității doctorului Elias se îmbină, în chip fericit, idealismul cu pragmatismul

fiecare are viața lui personală, de familie. Dar pe lângă dragostea puternică pentru fiul său, dr. Elias este și un admirabil bunic. Neputul, fiul fiului său, simte că nu numai Susi, ci și aici, pe Pământ, cineva îl iubeste. Dr. Elias are o experiență medicală deosebită. A fost zecine de ani șeful unei secții de gerontopsihiatrie pe care el a înființat-o la Spitalul „Obreja” și, de peste 20 de ani, este adânc implicat în viața Federației.

În fiecare început de an, cu toții ne facem planuri pentru viitor. Mai ambițioase sau mai modeste, fiecare cum își imaginează viitorul. La sfârșit de an, urmează apoi bilanțul, unele proiecte continuându-se mai târziu. De aceea, am decis să lansăm o anchetă - ce va dura... toate cele 12 luni -, atât în rândul unor personalități din viața culturală și socială, prezente adesea în paginile revistei, evrei și prieteni de-ai noștri neevrei, al liderilor de comunități, dar și al oamenilor obișnuiți, tineri și vârstnici, cititori fideli ai revistei. Intenția noastră a fost să-i întrebăm despre proiectele, planurile lor pentru anul 2005, dar am dorit să ne împărtășească și din gândurile, preocupările, grijile lor. La o lună după lansarea anchetei, constatăm, cu bucurie, că a avut succes. Cei întrebați ne-au înțeles intențiile și ne-au răspuns cu multă sinceritate. Le mulțumim din tot sufletul și ne vom continua demersul și în numerele următoare. Cu acest prilej, îi rugăm pe cititorii noștri, chiar dacă nu sunt solicitanți de noi și simt nevoia să vorbească despre planurile lor, să o facă și noi le vom publica cu drag.

Regizorul RADU GABREA

În pregătire: pelicula „Cocoșul decapitat”, un film despre pogromul de la Iași și un documentar despre muzica klezmer românească

Pentru anul 2005, mi-am propus câteva obiective ambițioase, dar și foarte grele. La unul dintre ele, filmările sunt destul de avansate. Este vorba de ecranizarea romanului „Cocoșul decapitat”, după cartea de mare succes a pastorului Egnal Schlattner, lucrare care l-a consacrat pe autor ca un scriitor german de mare interes. Romanul, ajuns la ediția a III-a, a devenit un adevărat best-seller în Germania. Acțiunea cărții se petrece în Făgăraș, între 1941-1944, eroii fiind patru adolescenți. Filmul este o coproducție româno-germano-maghiară, cu participarea televiziunii bavareze, Bayerische Rundfunk. În cadrul acestui proiect m-am bucurat de colaborarea cu doi scenariști talentați - germanul Wolfgang Ruff și un scenarist român excepțional din generația tânără, Răzvan Rădulescu. Filmul va fi prezentat încă în acest an.

Dr. Elias este, de multă vreme, un înțelept, așa că nu mă asociez nici la această sintagmă. Eu aș spune: să-i felicităm că a parcurs două treimi din cei 120 de ani la care-i uram să ajungă [...]. În structura personalității sale se îmbină în chip fericit idealismul cu pragmatismul. Știe să viseze, dar știe să și acționeze. În '42, atunci când împlinea 17 ani, se afla în închisoare executând o pedeapsă pentru idealurile sale sioniste. Deci, nu numai vis, dar și faptă. Desigur, fiecare are viața lui personală, de familie. Dar pe lângă dragostea puternică pentru fiul său, dr. Elias este și un admirabil bunic. Neputul, fiul fiului său, simte că nu numai Susi, ci și aici, pe Pământ, cineva îl iubeste. Dr. Elias are o experiență medicală deosebită. A fost zecine de ani șeful unei secții de gerontopsihiatrie pe care el a înființat-o la Spitalul „Obreja” și, de peste 20 de ani, este adânc implicat în viața Federației.

Sunt lucruri care nu pot să nu-ți ajungă la inimă, nu poți să nu te bucuri. Oricum, ele vin din inimă. Există obiceiul să se spună: de patru ori douăzeci. Nu știu dacă însumarea corespunde adevărului. Dar urarea noastră tradițională, „Până la 120 de ani!” după o viață de muncă, nu e ușor să te adaptezi la o viață sedentară. Federația mi-a dat un mai mare sentiment al demnității [...]. Mulțumesc Comitetului Director pentru tot ce a făcut și sper să pot munci în continuare în limitele bunului simț. Dându-mi toate aceste lucruri, Federația mi-a dat tinerețe [...].

Federația mi-a dat conștiința că fac parte ca luptător din poporul evreu, conștiința utilității, tinerețe

Arnold Leinweber, „periplul stelar” fiind încheiat de mereu optimistul profesor și poet Zigu Tauberg. Toma Hirth ne-a făcut surpriza de a expune cinci dintre lucrările sale plastice dedicate cosmosului în care trăim, din care ne-am născut și unde ne vom întoarce. Tot el a citit trei poeme din cartea recent apărută a lui Boris Marian, Mers în pustiu sau căutarea lui Dumnezeu. A fost o seară neobișnuit de antrenantă și „cosmo-energizantă”. (B.M.M.)

În calitate de conducător al Comisiei de strategie economică din cadrul C.C.I.R.B. și de moderat al grupului nostru de reflecție, am propus înființarea unui consiliu public-privat pentru dezvoltarea parteneriatului public-privat. În ceea ce privește activitatea parlamentară, mă implic în dezbaterile legate de viitoare legi care ne privesc: Legea Minorităților și Legea Cultelor. Personal, doresc să fac demersuri la Biroul Permanent al Senatului pentru transformarea în Lege a Ordonanței 31; teme juridic mai puternic pentru combaterea antisemitismului, xenofobiei, neoextremismului. Un semn bun: am avut satisfacția să aflui, dintr-o convorbire telefonică cu președintele comunității din Cluj, Gavrilă Goldner, că Bulevardul fost Mareșal Ion Antonescu se numește, acum, Bulevardul Primăverii. În urma discuțiilor cu alegătorii din Botoșani, privind comemorarea eroilor evrei căzuți pentru reintregirea României, am luat legătură cu ministrul Apărării Naționale, care m-a încredințat că acestea vor fi cuprinse în

Av. BERNARD SAUBER, președintele Comunității Evreilor din Tg. Mureș

Obiectiv prioritar: mai intensă implicare a generației de mijloc în viața comunității

Pentru 2005, stă în centrul atenției noastre mai puternică atragere spre viața comunitară a generației de vârstă mijlocie. În Clubul amenajat și dotat cu calculator, televizor, video, bibliotecă etc., dorim să organizăm întâlniri permanente între membri ai acestui segment de vârstă, unde vor avea posibilitatea să asculte conferințe, să ia parte la discuții, să vizioneze proiectări de filme, îndeosebi pe teme de istorie, cult și cultură iudaică. Avem în plan organizarea de excursii colective în alte comunități din țară pentru schimburi de experiență. De asemenea, face parte din proiectul nostru apropiat continuarea reamenajării cimitirului în funcțiune din Tg. Mureș, începută anul trecut. Sperăm că și în acest an să primim sprijin substanțial din partea primăriei, așa cum am primit și în 2004.

Nutrec speranța că strădania noastră comună de implicare mai intensă a generației de vârstă medie în viața comunității se va solda cu succes și se va crea posibilitatea păstrării rezultatelor obținute până în prezent, cu împropiata activitate a nostru actual și, totodată, se va asigura continuitatea vieții comunitare în noi condiții, poate chiar cu rezultate fructuoase.

Deputat AUREL VAINER

Site-ul Biroului meu Parlamentar vă așteaptă

IRINA CORBU, specialist Relații Publice la Televiziunea Română

Revenirea la normalitate, de noi depinde

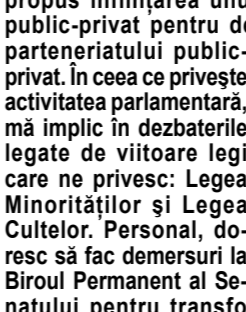
La început, propunerea „Realității Evreiești” de a-mi exprima gândurile și speranțele pentru 2005 la sfârșitul lunii martie a.c., mi s-a părut hilară. După câteva clipe de amuzament, am revenit asupra părerii și m-am provocat de suferință și viață mă bună. Și pentru noi, evreii, ce sărbătoare poate fi mai oportună ca să-ți exprimi bucuria decât Purimul?

Mi-am îndepănat pornesc de la un bilanț al anului 2004 - a fost un an fără evenimente majore în viața mea, cu zile mai mult sau mai puțin monotone, cu decizii tot mai difuze și proiecte tot mai estompate, un an în care, mai tot timpul, mi-am îmbogățit trăirile, stările și sentimentele din resursele interioare. Spre sfârșitul anului un moment de inspirație urmat de o analiză profundă s-a finalizat cu revenirea la practicarea meseriei mele de bază și anume cea de psiholog. Așadar, mi-am amenajat un spațiu cald, plăcut și am reînceput să practic consilierea psihologică. Este o mare bucurie să-ți poți ajuta pe cei aflați în nevoie! Apropo că uitasem ce satisfacții ai când poți face bine semenilor [...].

Ce aștept de la 2005? Cel mai important loc îl ocupă revenirea la normalitate a societății. Mi-e dor de întâlnirile cu prietenii, de starea de emulație pe care o trăiam când citeam o carte sau vedeam un film; mi-e dor de plimbările nocturne prin București, lipsite de frica apariției unui agresor, de posibilitatea exprimării oneste a opiniilor fără teama de a fi taxată și fără sentimentul că sunt pândită să greșesc. Probabil voi fi caracterizată ca „nostalgică” și nu mă sfîșec să afirm că așa este: sunt o nostalgică a tinereții mele.

Alături de toată lumea, aștept și eu schimbarea prea mult și prea des anunțată. Mi-ar plăcea să trăim în respectul celorlalți, să le acceptăm opiniile sau să le contrazicem argumentat când este cazul, să avem înțelepciunea de a asculta și de a învăța de la oricine. Îmi vine în minte o replică dintr-un film și doresc foarte mult să o transmitem și altora: „Nu suntem funcția pe care o deținem, nu suntem mașina pe care o conducem, nu suntem banii pe care îi avem în buzunar”. Suntem trecători prin viața asta și numai de noi depinde cum o trăim. La final, vă mulțumesc; îmi doresc pace, îmi doresc să nu mai existe în vocabularul curent cuvântul antisemitism și generațiile următoare să nu îl învețe niciodată, îmi doresc prieteni sinceri, îmi doresc să mă accepte lumea așa cum sunt. Și dacă poate, să mă și iubească...

Av. BERNARD SAUBER, președintele Comunității Evreilor din Tg. Mureș

Obiectiv prioritar: mai intensă implicare a generației de mijloc în viața comunității

Pentru 2005, stă în centrul atenției noastre mai puternică atragere spre viața comunitară a generației de vârstă mijlocie. În Clubul amenajat și dotat cu calculator, televizor, video, bibliotecă etc., dorim să organizăm întâlniri permanente între membri ai acestui segment de vârstă, unde vor avea posibilitatea să asculte conferințe, să ia parte la discuții, să vizioneze proiectări de filme, îndeosebi pe teme de istorie, cult și cultură iudaică. Avem în plan organizarea de excursii colective în alte comunități din țară pentru schimburi de experiență. De asemenea, face parte din proiectul nostru apropiat continuarea reamenajării cimitirului în funcțiune din Tg. Mureș, începută anul trecut. Sperăm că și în acest an să primim sprijin substanțial din partea primăriei, așa cum am primit și în 2004.

Nutrec speranța că strădania noastră comună de implicare mai intensă a generației de vârstă medie în viața comunității se va solda cu succes și se va crea posibilitatea păstrării rezultatelor obținute până în prezent, cu împropiata activitate a nostru actual și, totodată, se va asigura continuitatea vieții comunitare în noi condiții, poate chiar cu rezultate fructuoase.

„Evreii au dat și mari poeți în România”, avea să puncteze, cu sentiment de mândrie identitară, Benone Constantin, la matineul literar „În memoria Horia Gane”, găzduit la Centrul Cultural Comunitar, la 3 aprilie a.c. Și iată cum, la aproape un an de la plecarea din noi, cei ce l-au evocat - scriitorii din toate generațiile, ca și actorii dând viață unor fragmente din poezia sa - ne-au făcut să simțim că Horia Gane, cel rămas în cărți, trăiește. Matineul a fost prefațat de vice-președintele C.E.B., av. Ida Schotke și moderat de colegul nostru, poetul Boris Marian Mahr. Cuvântul de deschidere a aparținut cunoscutului istoric și critic literar Henri Zalis. Momente din colaborarea cu Horia Gane la elaborarea „Contribuției scriitorilor evrei în literatura română”, dintr-o întâlnire la Conferința Scriitorilor de la Neptun, bunătațe, sensibilitate, suferință celui trecut, am, în lumea umbrelor, au fost câteva puncte de reper ale evocării. Eleanul debordant, vastul registru liric, modernismul, aparent naiv, ironia și însingurarea poetului au fost elementele crochiului desenat de scriitorul Geo Călugăru. În cugetul lui Grig Moldovea, autorul filmului „Pașii credinței - Tara Sfântă”, rămâne imaginea unui Horia Gane interiorizat, împovărat de mister launtric și, totodată, de impresionantă vitalitate. Un apel pentru editarea în integralitate (nu numai poezia, ci și proza și dramaturgia) a operei lui Horia Gane a fost făcut de scriitorul Valentin Iacob, redactor-șef al revistei „Formula As”. Un accent pe „sudura dintre

„Evreii au dat și mari poeți în România”, avea să puncteze, cu sentiment de mândrie identitară, Benone Constantin, la matineul literar „În memoria Horia Gane”, găzduit la Centrul Cultural Comunitar, la 3 aprilie a.c. Și iată cum, la aproape un an de la plecarea din noi, cei ce l-au evocat - scriitorii din toate generațiile, ca și actorii dând viață unor fragmente din poezia sa - ne-au făcut să simțim că Horia Gane, cel rămas în cărți, trăiește. Matineul a fost prefațat de vice-președintele C.E.B., av. Ida Schotke și moderat de colegul nostru, poetul Boris Marian Mahr. Cuvântul de deschidere a aparținut cunoscutului istoric și critic literar Henri Zalis. Momente din colaborarea cu Horia Gane la elaborarea „Contribuției scriitorilor evrei în literatura română”, dintr-o întâlnire la Conferința Scriitorilor de la Neptun, bunătațe, sensibilitate, suferință celui trecut, am, în lumea umbrelor, au fost câteva puncte de reper ale evocării. Eleanul debordant, vastul registru liric, modernismul, aparent naiv, ironia și însingurarea poetului au fost elementele crochiului desenat de scriitorul Geo Călugăru. În cugetul lui Grig Moldovea, autorul filmului „Pașii credinței - Tara Sfântă”, rămâne imaginea unui Horia Gane interiorizat, împovărat de mister launtric și, totodată, de impresionantă vitalitate. Un apel pentru editarea în integralitate (nu numai poezia, ci și proza și dramaturgia) a operei lui Horia Gane a fost făcut de scriitorul Valentin Iacob, redactor-șef al revistei „Formula As”. Un accent pe „sudura dintre

„Evreii au dat și mari poeți în România”, avea să puncteze, cu sentiment de mândrie identitară, Benone Constantin, la matineul literar „În memoria Horia Gane”, găzduit la Centrul Cultural Comunitar, la 3 aprilie a.c. Și iată cum, la aproape un an de la plecarea din noi, cei ce l-au evocat - scriitorii din toate generațiile, ca și actorii dând viață unor fragmente din poezia sa - ne-au făcut să simțim că Horia Gane, cel rămas în cărți, trăiește. Matineul a fost prefațat de vice-președintele C.E.B., av. Ida Schotke și moderat de colegul nostru, poetul Boris Marian Mahr. Cuvântul de deschidere a aparținut cunoscutului istoric și critic literar Henri Zalis. Momente din colaborarea cu Horia Gane la elaborarea „Contribuției scriitorilor evrei în literatura română”, dintr-o întâlnire la Conferința Scriitorilor de la Neptun, bunătațe, sensibilitate, suferință celui trecut, am, în lumea umbrelor, au fost câteva puncte de reper ale evocării. Eleanul debordant, vastul registru liric, modernismul, aparent naiv, ironia și însingurarea poetului au fost elementele crochiului desenat de scriitorul Geo Călugăru. În cugetul lui Grig Moldovea, autorul filmului „Pașii credinței - Tara Sfântă”, rămâne imaginea unui Horia Gane interiorizat, împovărat de mister launtric și, totodată, de impresionantă vitalitate. Un apel pentru editarea în integralitate (nu numai poezia, ci și proza și dramaturgia) a operei lui Horia Gane a fost făcut de scriitorul Valentin Iacob, redactor-șef al revistei „Formula As”. Un accent pe „sudura dintre

FELICIA MOHR, Despre viață, despre moarte

Este oare pământul cu finetele lui [...] o colonie penitenciară în care ispașim păcate făptuite cândva / în vieți, și vieți, și vieți? Este oare, mai curând, pământul o școală în care învățăm materia din noi să se înfăptuiască mai bine în viitorul ei? Sunt oare ființe care știu deja cum îi mână prezentul către lumile ce vin, poate, către lumile ce mor, poate? Să ne împacăm cu destinul nostru, cu destinele celor pe care îi iubim, cu destinul celor care au plecat și pe care îi întâlnim și în gândul treaz și în lumea visului?

Deputat AUREL VAINER

Site-ul Biroului meu Parlamentar vă așteaptă

IRINA CORBU, specialist Relații Publice la Televiziunea Română

Revenirea la normalitate, de noi depinde

La început, propunerea „Realității Evreiești” de a-mi exprima gândurile și speranțele pentru 2005 la sfârșitul lunii martie a.c., mi s-a părut hilară. După câteva clipe de amuzament, am revenit asupra părerii și m-am provocat de suferință și viață mă bună. Și pentru noi, evreii, ce sărbătoare poate fi mai oportună ca să-ți exprimi bucuria decât Purimul?

Mi-am îndepănat pornesc de la un bilanț al anului 2004 - a fost un an fără evenimente majore în viața mea, cu zile mai mult sau mai puțin monotone, cu decizii tot mai difuze și proiecte tot mai estompate, un an în care, mai tot timpul, mi-am îmbogățit trăirile, stările și sentimentele din resursele interioare. Spre sfârșitul anului un moment de inspirație urmat de o analiză profundă s-a finalizat cu revenirea la practicarea meseriei mele de bază și anume cea de psiholog. Așadar, mi-am amenajat un spațiu cald, plăcut și am reînceput să practic consilierea psihologică. Este o mare bucurie să-ți poți ajuta pe cei aflați în nevoie! Apropo că uitasem ce satisfacții ai când poți face bine semenilor [...].

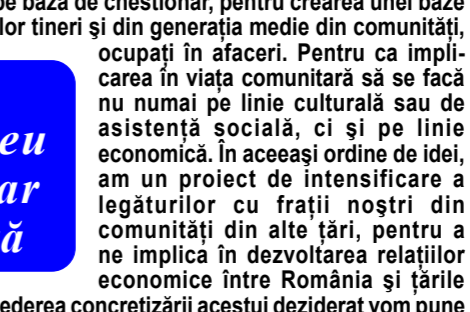
Ce aștept de la 2005? Cel mai important loc îl ocupă revenirea la normalitate a societății. Mi-e dor de întâlnirile cu prietenii, de starea de emulație pe care o trăiam când citeam o carte sau vedeam un film; mi-e dor de plimbările nocturne prin București, lipsite de frica apariției unui agresor, de posibilitatea exprimării oneste a opiniilor fără teama de a fi taxată și fără sentimentul că sunt pândită să greșesc. Probabil voi fi caracterizată ca „nostalgică” și nu mă sfîșec să afirm că așa este: sunt o nostalgică a tinereții mele.

Alături de toată lumea, aștept și eu schimbarea prea mult și prea des anunțată. Mi-ar plăcea să trăim în respectul celorlalți, să le acceptăm opiniile sau să le contrazicem argumentat când este cazul, să avem înțelepciunea de a asculta și de a învăța de la oricine. Îmi vine în minte o replică dintr-un film și doresc foarte mult să o transmitem și altora: „Nu suntem funcția pe care o deținem, nu suntem mașina pe care o conducem, nu suntem banii pe care îi avem în buzunar”. Suntem trecători prin viața asta și numai de noi depinde cum o trăim. La final, vă mulțumesc; îmi doresc pace, îmi doresc să nu mai existe în vocabularul curent cuvântul antisemitism și generațiile următoare să nu îl învețe niciodată, îmi doresc prieteni sinceri, îmi doresc să mă accepte lumea așa cum sunt. Și dacă poate, să mă și iubească...

„Evreii au dat și mari poeți în România”, avea să puncteze, cu sentiment de mândrie identitară, Benone Constantin, la matineul literar „În memoria Horia Gane”, găzduit la Centrul Cultural Comunitar, la 3 aprilie a.c. Și iată cum, la aproape un an de la plecarea din noi, cei ce l-au evocat - scriitorii din toate generațiile, ca și actorii dând viață unor fragmente din poezia sa - ne-au făcut să simțim că Horia Gane, cel rămas în cărți, trăiește. Matineul a fost prefațat de vice-președintele C.E.B., av. Ida Schotke și moderat de colegul nostru, poetul Boris Marian Mahr. Cuvântul de deschidere a aparținut cunoscutului istoric și critic literar Henri Zalis. Momente din colaborarea cu Horia Gane la elaborarea „Contribuției scriitorilor evrei în literatura română”, dintr-o întâlnire la Conferința Scriitorilor de la Neptun, bunătațe, sensibilitate, suferință celui trecut, am, în lumea umbrelor, au fost câteva puncte de reper ale evocării. Eleanul debordant, vastul registru liric, modernismul, aparent naiv, ironia și însingurarea poetului au fost elementele crochiului desenat de scriitorul Geo Călugăru. În cugetul lui Grig Moldovea, autorul filmului „Pașii credinței - Tara Sfântă”, rămâne imaginea unui Horia Gane interiorizat, împovărat de mister launtric și, totodată, de impresionantă vitalitate. Un apel pentru editarea în integralitate (nu numai poezia, ci și proza și dramaturgia) a operei lui Horia Gane a fost făcut de scriitorul Valentin Iacob, redactor-șef al revistei „Formula As”. Un accent pe „sudura dintre

„Evreii au dat și mari poeți în România”, avea să puncteze, cu sentiment de mândrie identitară, Benone Constantin, la matineul literar „În memoria Horia Gane”, găzduit la Centrul Cultural Comunitar, la 3 aprilie a.c. Și iată cum, la aproape un an de la plecarea din noi, cei ce l-au evocat - scriitorii din toate generațiile, ca și actorii dând viață unor fragmente din poezia sa - ne-au făcut să simțim că Horia Gane, cel rămas în cărți, trăiește. Matineul a fost prefațat de vice-președintele C.E.B., av. Ida Schotke și moderat de colegul nostru, poetul Boris Marian Mahr. Cuvântul de deschidere a aparținut cunoscutului istoric și critic literar Henri Zalis. Momente din colaborarea cu Horia Gane la elaborarea „Contribuției scriitorilor evrei în literatura română”, dintr-o întâlnire la Conferința Scriitorilor de la Neptun, bunătațe, sensibilitate, suferință celui trecut, am, în lumea umbrelor, au fost câteva puncte de reper ale evocării. Eleanul debordant, vastul registru liric, modernismul, aparent naiv, ironia și însingurarea poetului au fost elementele crochiului desenat de scriitorul Geo Călugăru. În cugetul lui Grig Moldovea, autorul filmului „Pașii credinței - Tara Sfântă”, rămâne imaginea unui Horia Gane interiorizat, împovărat de mister launtric și, totodată, de impresionantă vitalitate. Un apel pentru editarea în integralitate (nu numai poezia, ci și proza și dramaturgia) a operei lui Horia Gane a fost făcut de scriitorul Valentin Iacob, redactor-șef al revistei „Formula As”. Un accent pe „sudura dintre

Deputat AUREL VAINER

Site-ul Biroului meu Parlamentar vă așteaptă

IRINA CORBU, specialist Relații Publice la Televiziunea Română

Revenirea la normalitate, de noi depinde

La început, propunerea „Realității Evreiești” de a-mi exprima gândurile și speranțele pentru 2005 la sfârșitul lunii martie a.c., mi s-a părut hilară. După câteva clipe de amuzament, am revenit asupra părerii și m-am provocat de suferință și viață mă bună. Și pentru noi, evreii, ce sărbătoare poate fi mai oportună ca să-ți exprimi bucuria decât Purimul?

Mi-am îndepănat pornesc de la un bilanț al anului 2004 - a fost un an fără evenimente majore în viața mea, cu zile mai mult sau mai puțin monotone, cu decizii tot mai difuze și proiecte tot mai estompate, un an în care, mai tot timpul, mi-am îmbogățit trăirile, stările și sentimentele din resursele interioare. Spre sfârșitul anului un moment de inspirație urmat de o analiză profundă s-a finalizat cu revenirea la practicarea meseriei mele de bază și anume cea de psiholog. Așadar, mi-am amenajat un spațiu cald, plăcut și am reînceput să practic consilierea psihologică. Este o mare bucurie să-ți poți ajuta pe cei aflați în nevoie! Apropo că uitasem ce satisfacții ai când poți face bine semenilor [...].

Ce aștept de la 2005? Cel mai important loc îl ocupă revenirea la normalitate a societății. Mi-e dor de întâlnirile cu prietenii, de starea de emulație pe care o trăiam când citeam o carte sau vedeam un film; mi-e dor de plimbările nocturne prin București, lipsite de frica apariției unui agresor, de posibilitatea exprimării oneste a opiniilor fără teama de a fi taxată și fără sentimentul că sunt pând